

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De koe op de dijk

Er woonde eens een koe op een dijk. Bovenaan de dijk stond een hek en daarachter lag een weg. De koe keek vaak over het hek en verbaasde zich over de vreemde dingen die, soms met veel lawaai, voorbij kwamen. Ze was dan maar wat blij met haar vredige rustige plekje op de dijk waar lekkere grassen, mossen en kruiden groeiden. Koeien eten dat namelijk graag!

Beneden aan de dijk lag een brede sloot. En langs de oever van de sloot groeiden weer andere planten boterbloemen, paardenbloemen en vergeet-me-nietjes.

Nu het voorjaar werd en de zon steeds vaker met haar warme stralen scheen, streden sappige klavers en dikke paardebloemen om een ereplekje langs de sloot.

De koe keek ook vaak vol verbazing, vanaf een veilig plekje op de dijk, naar de dingen die voorbij kwamen in de sloot. Sommigen kabbelden rustig voorbij, anderen gingen snel en maakten veel herrie.

Maar op een dag viel haar blik op de bloemen langs de oever en ze kon de aanblik van deze heerlijke planten niet langer weerstaan. Ze besloot er wat van te gaan eten.

Nu was dit wel een beetje gevaarlijk want de dijk liep steil naar beneden en de oever was modderig en glad.

De koe had hier geen weet van en sprong, met een paar gekke koeiensprongen, de dijk af.

Ze had echt het voorjaar in haar kop!

Maar helaas....beneden aangekomen kon ze niet meer op tijd remmen. Ze probeerde zich nog schrap te zetten, met haar hoeven, maar plonsde in de sloot. Daar zat ze dan, op haar dikke koeienbillen, vastgezogen in de modder. Haar poten staken alle kanten op en ze loeide luid van schrik. De oever was te ver weg dus ze kon alleen maar naar de heerlijk sappige planten kijken en er niet eens van eten.

Gelukkig kwam er net een boer aangevaren met een grote platte boot.

Hij hees, met behulp van zijn boot en een touw, de koe uit het water en vroeg of ze zin had in een boottochtje. De koe vond dit een geweldig plan! Ze stopten onderweg steeds even bij de oevers waar veel verse bloemen stonden zodat de koe hier lekker van kon smullen.

Daarna bracht de boer haar weer terug en, met een stevige duw tegen haar dikke koeienbillen, stond ze weer op de dijk.

Vanaf dat moment kwam de boer, tijdens de lente, de koe regelmatig even ophalen voor een boottochtje. De boer kreeg er ook steeds meer plezier in, hij versierde zelfs zijn hele boot met bloemen. En de koe? Die kreeg een mooie bloemenkrans om haar kop!

